

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 23.11.2009
KOM(2009)644 v konečném znění

Pozměněný návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu

Dohody o spolupráci

mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a

Lichtenštejským knížectvím na straně druhé

**v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční
zájmy a při zajišťování výměny informací o daňových záležitostech jménem Evropské
unie a o jejím prozatímním uplatňování**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI

Dne 10. prosince 2008 Komise přijala návrh rozhodnutí Rady o podpisu Dohody o spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční zájmy jménem Evropského společenství a návrh rozhodnutí Rady o uzavření Dohody o spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční zájmy jménem Evropského společenství¹.

Tento návrh byl přijat na základě zmocnění Rady ze dne 7. listopadu 2006.

2. CÍLE POZMĚNĚNÉHO NÁVRHU

V návaznosti na závěry, které přijala Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci dne 10. února 2009, se očekává, že Lichtenštejnsko zahrne do dohody s Evropskou unií závazky alespoň v obdobném rozsahu, jako jsou obsaženy v dohodách s třetími zeměmi. Rada rovněž pověřila Komisi, aby dosáhla takových změn, které by zajistily účinnou správní pomoc a přístup k informacím, a to s ohledem na všechny formy investic, zejména nadace a trusty.

Lichtenštejnsko, následované dalšími zeměmi, vydalo oficiální prohlášení, kterým uznává standard spolupráce podle článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku (2005). V návaznosti na závěry jednání G20 ze dne 2. dubna 2009 je použití standardů vzorové dohody OECD logickým krokem. Závěry Rady musí být proto vykládány v tomto smyslu. Takový standard by se neměl omezovat pouze na případy daňových podvodů a úniků, ale měl by se vztahovat na veškerou výměnu informací, rovněž pro účely daňové spolupráce.

V roce 2009 proto Komise v úzké spolupráci s Radou, zejména v rámci Pracovní skupiny pro ESVO a Pracovní skupiny pro daňové otázky (přímé zdanění), jednala s Lichtenštejnskem mimo jiné o těchto záležitostech:

– je zapotřebí rozšířit celkový rozsah dohody tak, aby zahrnoval daňovou spolupráci podle článku 26 standardu OECD,

– měla by se rozšířit oblast působnosti dohody tak, aby řádně zohledňovala standardy OECD, přičemž by měla stanovit, že pomoc na žádost formou výměny informací zahrnuje informace, o kterých je možno předpokládat, že jsou podstatné pro určení, vyměření, vymáhání nebo výběr daní, úhradu a vymáhání daňových pohledávek nebo vyšetřování nebo stíhání v oblasti daní,

¹ KOM(2008) 839 v konečném znění.

- měl by být do ní zahrnut daňový únik, včetně nepředložení zákonem požadovaného daňového přiznání, a mělo by být objasněno, co znamená daňový podvod a daňový únik, zejména určit rozsah pomoci v souvislosti s vyšetřováním,
- návrh pozměněné dohody by měl rovněž lépe vystihovat přesné znění článku 26 standardu OECD, pokud jde o omezení výměny informací;
- aby bylo možné zaručit plné uplatnění článku 26 standardu vzorové dohody OECD, je nutné definovat pravomoci, kterými disponuje partner na dožadované straně; strany musí zejména zajistit, aby jejich správní orgány disponovaly pravomocemi získat a poskytovat informace v držení bank, společností, obchodních společností, trustů a nadací, zejména informace týkající se vlastnictví a oprávněných osob, aby bylo možné tyto informace na žádost podávat,
- dohoda by měla být pozměněna tak, aby byla Smíšenému výboru udělena další pravomoc týkající se monitorování a hodnocení,
- měla by být specifikována forma a obsah žádostí o pomoc tak, aby byl zahrnut popis obsahu žádosti o pomoc s ohledem na ustanovení, na kterých se Lichtenštejnsko nedávno dohodlo s třetími zeměmi,
- dohoda by měla umožňovat své rychlé provedení a měla by stanovit diferencovaný režim s prozatímním uplatňováním některých pravomocí Unie, zejména pokud jde o tradiční vlastní zdroje a některé aspekty ustanovení o výměně informací.

V rámci těchto jednání Lichtenštejnské knížectví poukázalo hlavně na následující záležitosti:

- Lichtenštejnsko se dívá na dohodu v souvislosti se svým členstvím v EHP, a proto i se svou účastí na svobodách vyplývajících z vnitřního trhu a s podepsanými smlouvami o přidružení k schengenskému a dublinskému *acquis*,
- rovné zacházení a nediskriminace jsou základními zásadami a jako takové by je měly uplatňovat ve svých vztazích s Lichtenštejnskem všechny členské státy, Lichtenštejnsko chce rovněž v rámci dohody dosáhnout rovného zacházení a nediskriminace vzhledem k oběma dalším evropským třetím zemím a zahrnutí závazků souvisejících s výměnou informací v daňových záležitostech,
- Lichtenštejnsko trvá na možnosti uzavírat doplňkové dvoustranné dohody o spolupráci v daňových záležitostech s jednotlivými členskými státy v oblasti jejich působnosti. Tyto dohody již byly s některými členskými státy uzavřeny.

Komise Radě pravidelně předkládala zprávy o pokroku ohledně svých jednání s Lichtenštejnskem.

Dne 9. června 2009, s odkazem na závěry Rady ze dne 10. února 2009, vyzvala Rada Komisi, aby urychleně předložila výsledky jednání o dohodě o boji proti podvodům s Lichtenštejnskem a vzala na vědomí záměr Komise předložit směrnice pro jednání o dohodě o boji proti podvodům s Monakem, Andorrou, San Marinem a Švýcarskem.

Při přípravě neformálního pozměněného návrhu se vycházelo z diskuzí, které probíhaly v rámci pracovních skupin Rady (Pracovní skupina pro ESVO a Pracovní

skupina pro daňové otázky – přímé zdanění). Komise do něj v rámci možností zapracovala požadavky členských států, aby rozptýlila jejich obavy. Tento návrh byl ve dnech 8. a 14. října 2009 předložen k projednání výboru stálých zástupců (COREPER).

Rada ve složení pro hospodářské a finanční věci dne 20. října došla k závěru, že se k záležitosti vrátí na svém prosincovém jednání.

Pozměněný návrh zohledňuje tento nedávný vývoj. Mimoto rovněž bere v úvahu nová ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména pokud jde o právní základy.

Tato dohoda by měla být vzorem dohod o boji proti podvodům, které mají být vyjednávány s ostatními třetími zeměmi.

3. PROVEDENÉ ZMĚNY

- Název dohody a článek 1 – „Cíl“

Název dohody a tento článek se mění tak, aby zohledňoval i rozšíření cíle dohody (která nyní také zahrnuje pomoc ve formě výměny informací, které jsou pravděpodobně relevantní pro určování, vyměřování, vymáhání a výběr daní).

- Článek 2 – „Oblast působnosti“

Tento článek je pozměněn s ohledem na rozšíření oblast působnosti dohody. Za tímto účelem byl doplněn čl. 2 odst. 1 písm. c), aby byly zohledněny závěry Rady ze dne 10. února 2009 a závazek Lichtenštejska ze dne 12. března 2009 přijmout standardu OECD o výměně informací v daňových záležitostech (článek 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku).

Navíc byl v čl. 2 odst. 1 písm. a) vypuštěno slovo „všech“ před „stran“, neboť nemá na nic vliv, a dále bylo z čl. 2 odst. 1 písm. b), e) a f) vypuštěno slovo „podvodné“.

Do čl. 2 odst. 4 e) byla začleněna nová definice přímých daní, která odpovídá definici v článku 3 vzorové dohody OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí.

Byl pozměněn čl. 2 odst. 4 písm. b) a čl. 2 odst. 4 písm. d) tak, aby zahrnoval nepodání správných daňových prohlášení a daňový únik v oblasti cel a nepřímých daní v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 odst. 4 písm. f) týkající se jednání, které je v rozporu s předpisy týkajícími se přímých daní.

Do čl. 2 odst. 4 písm. g) byla přidána další definice osoby, která zohledňuje definici, jež navrhlo švédské předsednictví při vyjednávání návrhu směrnice o správní spolupráci v oblasti daní.

Do článku 2 byl vložen nový odstavec 5, který upřesňuje, že na výměnu informací nemá vliv, zda osoba, s níž informace souvisí, či která příslušnou informaci uchovává, má bydliště na území této strany, a co je míněno orgány stran. Tyto změny byly provedeny podle článku 2 vzorové dohody OECD o výměně informací

týkajících se daňových záležitostí a se závazky, na kterých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (článek 2 dohody mezi USA a Lichtenštejnskem²).

Nakonec bylo doplněno nesplnění zákonného požadavku předložit daňové prohlášení (čl. 2 odst. 4 písm. f) bod vi)).

- Článek 3 – „Méně závažné případy“

Tento článek byl upraven tak, aby se uvedený práh nevztahoval na výměnu informací v daňových záležitostech.

- Článek 4 – „Veřejný pořádek“

Tento článek nebyl pozměněn, je však třeba zdůraznit, že toto ustanovení se musí vykládat velmi restriktivně, aby byly chráněny důležité zájmy jedné strany. Nelze jej vykládat tak, aby bylo možné bránit řádnému fungování dohody.

- Článek 5 – „Předávání informací a důkazních prostředků“

Do čl. 5 odst. 2 písm. b) byl doplněn odkaz na čl. 2 odst. 1 písm. c).

- Článek 6 – „Důvěrnost“

Tento článek nebyl pozměněn. Toto ustanovení je nutné vykládat s přihlédnutím k článku 21 týkajícímu se využití informací.

- Článek 7 – „Vztah k jiným dohodám“

Tento článek se pozměňuje tak, aby z něj bylo jasné, že dohoda musí být vykládána tak, že stanovuje minimum pravidel, a že dvoustranné dohody (ale rovněž ujednání) mohou toto minimum překročit, pokud zahrnují širší spolupráci v oblasti správní pomoci.

- Článek 8 – „Rozsah správní pomoci“

Tento článek se pozměňuje tak, že výslovně uvádí správní spolupráci prostřednictvím výměny informací v oblasti daní podle dohody.

- Článek 9 – „Ustanovení o promlčení“

Doplňuje se poslední věta, která upřesňuje, že skončení promlčecí lhůty pro daně požádané strany nebrání v tom, aby tato strana získala a poskytla požadované informace. To odpovídá závazkům, na kterých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (čl. 7 odst. 5 dohody mezi USA a Lichtenštejnskem).

- Článek 10 – „Pravomoci“

²

Dohoda o spolupráci v daňových záležitostech a výměně informací týkající se daní uzavřená mezi vládou Spojených států amerických a Lichtenštejnským knížectvím.

V souladu se závěry Rady z února 2009 je tento článek pozměněn tak, aby dosáhl stejného rozsahu povinností, na jakých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (čl. 5 odst. 6), a které jsou obsaženy ve vzorové dohodě OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí z roku 2002.

Byly vloženy dvě poznámky pod čarou, které upřesňují, že pojmy „establishments“ a „foundations“ se budou překládat do němčiny jako „Anstalten“ a „Stiftungen“.

Ustanovení bylo propojeno s novou definicí osoby podle čl. 2 odst. 4 písm. g).

- Článek 11 – „Omezení výměny informací“

Tento článek se mění tak, aby plně zohledňoval čl. 26 (odst. 2) standardu OECD. Rovněž se mění tak, aby žádost o informace nebylo možné odmítnout na základě toho, že daňová povinnost, z níž žádost vyplývá, je plátcem daně napadena (nový odstavec 3), což odpovídá závazkům, na kterých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (čl. 7 odst. 3 dohody mezi USA a Lichtenštejnskem).

- Článek 12 – „Náklady a povinnost plně využít obvyklé informační zdroje“

První odstavec byl nahrazen novým ustanovením týkajícím se nákladů, které odpovídá vzorové dohodě OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí z roku 2002 (článek 9, podle kterého „Pokud vzniknou při poskytování pomoci náklady, strany se dohodnou“, a komentář).

V druhém odstavci byla, pokud jde o povinnost plně využít obvyklé informační zdroje, přidána výjimka vztahující se na případy, kdy by takové prostředky vedly ke vzniku nepřiměřených těžkostí.

- Článek 14 – „Žádosti o informace“

Nové znění tohoto článku odpovídá závazkům, na kterých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (článek 5 dohody mezi USA a Lichtenštejnskem), jež jsou inspirovány vzorovou dohodou OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí z roku 2002.

- Článek 18a – „Přítomnost zmocněných úředníků orgánu dožadující strany, pokud jde o spolupráci v daňových záležitostech“

V návaznosti na rozšíření oblasti působnosti dohody (nový čl. 2 odst. 1 písm. c)) jsou vložena tato nová ustanovení týkající se spolupráce v daňových záležitostech, jež odpovídají vzorové dohodě OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí (článek 6 a komentář, zejména odstavce 66 až 70) a jež jsou inspirována závazky, na kterých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (článek 6 dohody mezi USA a Lichtenštejnskem).

- Článek 20a – „Forma a obsah žádosti o pomoc v daňových záležitostech“

V souladu se závěry Rady z února 2009 je tento článek pozměněn tak, aby zahrnoval stejný rozsah povinností, na jakých se dohodlo Lichtenštejnsko se Spojenými státy americkými (čl. 5 odst. 2 dohody mezi USA a Lichtenštejnskem).

Tento článek by se měl vykládat s přihlédnutím ke společnému prohlášení týkajícímu se tohoto ustanovení, zejména pokud není známa totožnost majitele účtu.

- Článek 21 – „Využití informací“

Tento článek nebyl pozměněn, je však třeba uvést, že soudní řízení podle tohoto článku zahrnuje jak občanské, tak trestní řízení.

- Článek 24 – „Vymáhání“

Vedle vysvětlení uvedených v důvodové zprávě původního návrhu schváleného dne 10. prosince 2008 stojí za to uvést, že ustanoveními čl. 24 odst. 2 nejsou dotčeny případné další požadavky uložené vnitrostátním právem.

- Článek 25 – „Vztah k jiným dohodám“

Jak je uvedeno u článku 7, také tento článek je pozměněn tak, aby obsahoval doplňkové vysvětlení, že ustanovení hlavy III není na překážku rozsáhlejší spolupráci na základě jiných nástrojů, zejména dvoustranných dohod.

- Článek 31 – „Prohlídky a zabavení“

Tento článek nebyl pozměněn, je však vhodné uvést, že seznam podmínek přípustnosti žádostí podle tohoto článku je vyčerpávající.

- Článek 32 – „Žádost o bankovní a finanční informace“

Ustanovení čl. 32 odst. 5 bylo přepracováno tak, aby lépe vystihovalo standard OECD. V tomto odstavci označuje výraz „strana“ stranu dožádanou.

Vedle vysvětlení uvedených v důvodové zprávě původního návrhu schváleného dne 10. prosince 2008 je třeba uvést, že limity pro odmítnutí žádosti o informace by se neměly lišit v případě správní pomoci a vzájemné právní pomoci.

- Článek 33 – „Sledované zásilky“

Tento článek nebyl pozměněn, je však vhodné uvést, že ustanovení je třeba vykládat s přihlédnutím k čl. 8 odst. 2.

- Článek 38 – „Smíšený výbor“

Ustanovení čl. 38 odst. 1 a 2 byla nepatrně pozměněna, zejména s cílem objasnit, že jednomyslné přijímání rozhodnutí se vztahuje vedle rozhodnutí upravených v jiném článku dohody na obě praktické podmínky provádění dohody.

Ustanovení čl. 38 odst. 2 konkretizuje, koho zahrnují všechny strany.

- Článek 41 – „Vstup v platnost“

S ohledem na precedent, ke kterému došlo v případě Švýcarské konfederace, se vkládá ustanovení v tom smyslu, že některá konkrétní ustanovení dohody (hlava I a hlava II, co se týče příjmů, na něž se vztahuje zdanění příjmů z úspor, a výměny

informací a vzájemné pomoci ohledně podvodů a jakékoli jiné protiprávní činnosti v oblasti tradičních vlastních zdrojů a prostředků Společenství) by byla použitelná od okamžiku, kdy dohodu podepíší strany a kdy Lichtenštejnské knížectví oznámí svůj ratifikační nástroj.

Právní řád Unie umožňuje takové prozatímní použití.

Tradiční vlastní zdroje je nutno chápat s přihlédnutím k rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství³ (tento koncept zahrnuje seznam podle čl. 2 odst. 1 písm. a), ale nikoli DPH).

- Článek 43 – „Časová působnost“

Tento článek se pozměňuje tak, aby konkretizoval pravidla časové působnosti, pokud jde o pomoc prostřednictvím výměny informací za účelem určení, vyměření, vymáhání a výběru přímých i nepřímých daní (nový čl. 2 odst. 1 písm. c)).

Znění čl. 43 písm. c) je inspirováno článkem 15 vzorové dohody OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí z roku 2002. Cílem tohoto nového ustanovení je režim časové působnosti, který odpovídá potřebám předpokládatelného právního rámce pro stávající klientské vztahy. Pokud by byla dohoda podepsána do konce roku 2009, rok 2010 by byl prvním daňovým rokem, kdy by se použila, a k první výměně informací na základě tohoto konkrétního daňového roku by došlo v roce 2011.

4. ZÁVĚR

Komise pozměňuje svůj návrh takto:

³ Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.

ROZHODNUTÍ RADY

**o podpisu
Dohody o spolupráci
mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a
Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé
v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční
zájmy a při zajišťování výměny informací o daňových záležitostech jménem Evropské
unie a o jejím prozatímním uplatňování**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 325 odst. 4 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise poté, co ji k tomu Rada dne 7. listopadu 2006 zmocnila, a v návaznosti na závěry Rady ze dne 10. února 2009, sjednala jménem Evropského společenství a jeho členských států s Lichtenštejnským knížectvím Dohodu o spolupráci v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím veřejné finanční zájmy, včetně zdrojů a výdajů, zejména pak grantů a daní, a při zajišťování výměny informací o daňových záležitostech.
- (2) S výhradou jejího uzavření k pozdějšímu datu je žádoucí podepsat dohodu parafovanou dne,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

S výhradou uzavření k pozdějšímu datu je předseda Rady oprávněn jmenovat osobu zmocněnou podepsat jménem Evropské unie Dohodu o spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční zájmy a při zajišťování výměny informací o daňových záležitostech (dále jen „dohoda o spolupráci“).

Znění dohody o spolupráci, která má být podepsána, se připojuje k tomuto rozhodnutí.

⁴ Úř. věst. C, , s. .

Článek 2

Hlavy I, II a IV dohody o spolupráci se prozatímně uplatňují v rozsahu uvedeném v čl. 41 odst. 4 dohody od prvního dne měsíce následujícího po tom, kdy Lichtenštejnské knížectví oznámí generálnímu sekretariátu Rady svůj ratifikační nástroj.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA

Dohoda o spolupráci
mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Lichtenštejnským knížectvím
na straně druhé
v boji proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční zájmy
a při zajišťování výměny informací o daňových záležitostech

EVROPSKÁ UNIE,
BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,
BULHARSKÁ REPUBLIKA,
ČESKÁ REPUBLIKA,
DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,
SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,
ESTONSKÁ REPUBLIKA,
IRSKO,
ŘECKÁ REPUBLIKA,
ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,
FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,
ITALSKÁ REPUBLIKA,
KYPERSKÁ REPUBLIKA ,
LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,
LITEVSKÁ REPUBLIKA,
LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,
MAĎARSKÁ REPUBLIKA,
REPUBLIKA MALTA,
NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,
RAKOUSKÁ REPUBLIKA,
POLSKÁ REPUBLIKA,
PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,
RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,
SLOVENSKÁ REPUBLIKA,
FINSKÁ REPUBLIKA,
ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ A

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA na jedné straně

a

LICHTENŠTEJNSKÉ KNÍŽECTVÍ na straně druhé,

dále jen „strany“,

S PŘÁNÍM dosáhnout účinnosti v boji proti podvodům a veškerým jiným protiprávním činnostem poškozujícím finanční zájmy stran a při zajišťování správní spolupráce při určování, vyměřování, vymáhání a výběru přímých a nepřímých daní,

BEROUC E NA VĚDOMÍ, že tato dohoda odpovídá standardům OECD ve znění vyjádřeném ve vzorové dohodě o výměně informací k daňovým záležitostem,

S OHLEDEM na členství Lichtenštejnska v Evropském hospodářském prostoru a tedy s ohledem na jeho účast na čtyřech svobodách,

SE ROZHODLY UZAVŘÍT TUTO DOHODU:

HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 – Cíl

Cílem této dohody je rozšířit správní pomoc a vzájemnou právní pomoc mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé v zájmu boje proti podvodům a jakýmkoli jiným protiprávním činnostem poškozujícím jejich finanční zájmy, jak je uvedeno v článku 2, a v zájmu zajištění správní spolupráce prostřednictvím výměny informací mezi stranami, které jsou zjevně důležité pro určení, vyměření, vymáhání a výběr daní, na které se vztahuje tato dohoda.

Článek 2 – Oblast působnosti

1. Tato dohoda se vztahuje na tyto oblasti:

- (a) správní a trestněprávní prevence, odhalování, vyšetřování, stíhání a potírání podvodů a jiných protiprávních činností poškozujících finanční zájmy stran, týkající se:
 - obchodu se zbožím, který porušuje celní a zemědělské právní předpisy,
 - obchodu, který porušuje právní předpisy týkající se nepřímých daní, jak jsou definovány v odst. 4 písm. c),
 - získávání nebo držení finančních prostředků – včetně jejich použití k jiným účelům, než pro jaké byly původně poskytnuty – pocházejících z rozpočtu smluvních stran anebo z rozpočtů spravovaných jimi samými či jejich jménem, jako jsou granty a náhrady,
 - postupů při zadávání zakázek stranami;
- (b) správní a trestněprávní prevence, odhalování, vyšetřování, stíhání a potírání protiprávních činností poškozujících příslušné finanční zájmy členských států Evropské unie a Lichtenštejnského knížectví na základě jednání, které je v rozporu s právními předpisy týkajícími se přímých daní;
- (c) správní spolupráce prostřednictvím výměny informací, které jsou zjevně důležité pro správu a vymáhání vnitrostátních právních předpisů stran, pokud jde o přímé a nepřímé daně, včetně informací týkajících se určení, vyměření, vymáhání nebo výběru daní u osob povinných k takovým daním, jakož i úhrady a vymáhání daňových pohledávek nebo související vyšetřování nebo stíhání;
- (d) zabavení a úhrada dlužných či neoprávněně získaných částek plynoucích z protiprávních činností uvedených v odst. 1 písm. a) a odst. 1 písm. b).

2. Spolupráci ve smyslu hlavy II (Správní pomoc) a III (Vzájemná právní pomoc) nebude možné odmítnout z pouhého důvodu, že se žádost týká trestného činu, který

dožádaná strana kvalifikuje jako daňový trestný čin, nebo že právní řád dožádané strany nezná stejný druh daně, cla, poplatku, výdaje, grantu nebo náhrady nebo nemá stejný druh předpisů či stejnou právní kvalifikaci skutkového stavu jako právní řád dožadující strany.

3. Oblast působnosti této dohody zahrnuje praní výnosů z činností, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) za předpokladu, že se na praní výnosů vztahuje směrnice 2005/60/ES začleněná do Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 87/2006 ze dne 7. července 2006, kterým se mění příloha IX (Finanční služby) Dohody o EHP, nebo pokud za činnosti představující uvedený trestný čin lze uložit podle práva dožadující i dožádané strany trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí přesahující šest měsíců.
4. Pro účely této dohody:
 - (a) „podvod a jiná protiprávní činnost“ ve smyslu odst. 1 písm. a) zahrnuje pašování, korupci a praní výnosů z činností, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) s výhradou odstavce 3;
 - (b) „obchod se zbožím, který porušuje celní a zemědělské právní předpisy“ podle odst. 1 písm. a) je chápán nezávisle na pohybu zboží přes území druhé strany (odeslání, určení nebo tranzit) nebo jiné činnosti související se zbožím a zahrnuje nepodání správných daňových prohlášení a celní únik provedené úmyslným použitím falešných, padělaných nebo nesprávných dokumentů, neúplných daňových prohlášení podaných fyzickými nebo právníckými osobami a nesprávných podnikatelských záznamů;
 - (c) se za „nepřímé daně“ ve smyslu odst. 1 písm. a) a c) považují nepřímé daně všeho druhu a obsahu v okamžiku podpisu, včetně cel, daně z přidané hodnoty, zvláštní spotřební daně a spotřebních daní; dohoda se rovněž vztahuje na jakékoli stejné nebo v zásadě podobné daně, které se uloží po dni podpisu dohody vedle nebo namísto stávajících daní;
 - (d) „obchod, který porušuje právní předpisy týkající se nepřímých daní“ podle odst. 1 písm. a) je chápán nezávisle na pohybu zboží přes území druhé strany (odeslání, určení nebo tranzit) nebo jiné činnosti související s daným zbožím nebo službami a zahrnuje nepodání správných daňových prohlášení a daňový únik v oblasti nepřímých daní provedené úmyslným použitím falešných, padělaných nebo nesprávných dokumentů, neúplných daňových prohlášení podaných fyzickými nebo právníckými osobami a nesprávných obchodních záznamů;
 - (e) za „přímé daně“ ve smyslu odst. 1 písm. b) a c) se považují přímé daně všeho druhu a obsahu v okamžiku podpisu, včetně daní z příjmu, zisku a kapitálu, jakož i daní z čistého majetku a nemovitostí, dědické a darovací daně, bez ohledu na způsob vyměření těchto daní, které jsou ukládány stranami nebo politickými administrativními celky nebo místními orgány stran nebo jejich jménem; dohoda se rovněž vztahuje na jakékoli stejné nebo v zásadě podobné daně, které se uloží po dni podpisu dohody vedle nebo namísto stávajících daní;

- (f) „jednání, které je v rozporu s právními předpisy týkajícími se přímých daní“ ve smyslu odst. 1 písm. b) spočívá v daňovém úniku v oblasti přímých daní spáchaném úmyslným použitím falešných, padělaných nebo nesprávných dokumentů, včetně neúplných daňových přiznání podaných určitou osobou, a nesprávných obchodních záznamů. Všechny níže uvedené činnosti, pokud jsou spáchané úmyslně, představují „jednání, které je v rozporu s právními předpisy týkajícími se přímých daní“:
- i) příprava, vyžádání přípravy, podepsání či podání dokumentu, který: -
 - je vyžadován zákonem jako důkaz pro daňové orgány o částce zdanitelného příjmu,
 - slouží jako základ pro vyměření daně a
 - obsahuje falešné údaje, pokud jde o jakoukoli záležitost nutnou k vyměření této daně;
 - ii) vedení dvojího účetnictví;
 - iii) provádění falešných záznamů či změn nebo vydávání falešných faktur či dokumentů;
 - iv) zničení účetních knih nebo záznamů nebo
 - v) zatajení majetku nebo zdrojů příjmu použitím falešných, padělaných nebo nesprávných dokumentů, včetně neúplných daňových přiznání podaných určitou osobou, nebo nesprávných obchodních záznamů;
 - vi) nesplnění zákonného požadavku předložit daňové prohlášení;
- (g) „osobou“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, nebo, pokud to platné právo stanoví, sdružení osob uznávané jako mající schopnost vykonávat právní akty, avšak postrádající právní postavení právnické osoby, a veškerá další zákonná ujednání jakékoli formy a povahy, mající právní subjektivitu či nikoli, vlastníci nebo spravující aktiva, která, včetně příjmu z nich odvozeného, podléhají jakémukoli zdanění, na které se vztahuje tato dohoda.

5. Informace se vyměňují v souladu s touto dohodou prostřednictvím příslušného orgánu dožádané strany, bez ohledu na to, zda osoba, s níž informace souvisí, či která příslušnou informaci uchovává, má bydliště na území této strany. Dožádaná strana však není povinna poskytnout informace, které nejsou drženy jejími orgány (kterými se rozumí veškeré vládní úřady, politické administrativní celky a místní orgány), ani je nadržují nebo nekontrolují osoby, které se nacházejí v její územní příslušnosti.

Článek 3 Méně závažné případy

1. Orgán dožádané strany může odmítnout žádost o spolupráci, s výjimkou žádostí týkajících se výměny informací v daňových záležitostech, pokud předpokládaná výše daně nebo poplatku, které nebyly zaplacený v plné výši nebo které byly předmětem

daňového úniku, nebo výše grantu nebo náhrady, které byly zneužity, nepřekračuje 25 tisíc EUR, nebo, pokud jde o čl. 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a), v případě, že předpokládaná hodnota zboží dovezeného nebo vyvezeného bez povolení nepřekročí 100 tisíc EUR. Minimální výše daně nebo poplatku, které nebyly zaplacený v plné výši, nebo výše grantu nebo náhrady, které byly zneužity, nebo minimální hodnota zboží uvedeného výše, může zahrnovat operace, které jsou vzájemně propojené, jejichž generující účinek trvá v čase a jejichž finanční dopad je větší než uvedený práh, přičemž každá zvažovaná operace sama o sobě zůstává pod tímto prahem. Prahové hodnoty se nepoužijí, pokud dožadující strana považuje případ vzhledem k okolnostem nebo totožnosti podezřelé osoby za mimořádně závažný.

2. Orgán dožádané strany informuje bez odkladu orgán dožadující strany o důvodech odmítnutí žádosti o spolupráci.

Článek 4 Veřejný pořádek

Spolupráci bude možné odmítnout, jestliže dožádaná strana usoudí, že výkon žádosti by mohl být na újmu svrchovanosti, bezpečnosti, veřejnému pořádku nebo jiným podstatným zájmům.

Článek 5 Předávání informací a důkazních prostředků

1. Informace a důkazní prostředky předané či získané podle této dohody bez ohledu na jejich formu podléhají služebnímu tajemství a požívají ochrany poskytované obdobným informacím vnitrostátním právem strany, která je obdržela, a odpovídajícími ustanoveními vztahujícími se na orgány Společenství.

Tyto informace a důkazní prostředky nelze zejména předávat osobám jiným než těm, které jsou v orgánech Unie, členských státech Unie či Lichtenštejnském knížectví z titulu své funkce povoláni se s nimi seznamovat, ani nesmí být užity k jiným účelům než k těm, na něž se vztahuje působnost této dohody. Tyto osoby využijí informací a důkazních prostředků výlučně k těmto účelům, pokud příslušný orgán dožádané strany výslovně nepovolil jejich použití k určitému odlišnému účelu, jestliže by tyto informace a důkazní prostředky mohly být podle právních předpisů této strany za obdobných okolností použity k podobným účelům. Příslušné osoby mohou tyto informace zveřejnit ve veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

2. Informace a důkazní prostředky získané dožadující stranou podle této dohody mohou být předány kterékoliv straně, pokud tato strana vede vyšetřování, kde spolupráce není vyloučena, nebo pokud je zřejmé, že by tato strana mohla takové vyšetřování účinně zahájit.
 - (a) Pokud jde o pomoc při činnostech, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. a) a čl. 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s písmenem a), dožadující strana sdělí dožádané straně, kterým dalším stranám této dohody a k jakému účelu jsou informace předávány.
 - (b) Pokud jde o pomoc při činnostech, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s písmenem b), dožadující strana může předat informace a důkazní prostředky další straně této dohody, jestliže dožádaná

strana, která poskytla informace, v okamžiku jejich poskytnutí výslovně neodmítla jejich další předávání, nebo, pokud jde o správní spolupráci, na kterou se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. c), pouze se souhlasem dožádané strany, která poskytla příslušné informace.

Toto předání nesmí mít jiný účel než ten, který stanoví tato dohoda.

3. Předávání informací a důkazních prostředků získaných podle této dohody jiné straně nebo více stranám se nemůže stát předmětem opravného prostředku v původně dožádané straně.
4. Každá strana, již byly v souladu s odstavcem 2 předány informace nebo důkazní prostředky, dodržuje omezení, která dožádaná strana pro jejich použití stanovila dožadující straně při prvním předání.
5. Předání informací a důkazních prostředků získaných podle této dohody jednou stranou třetímu státu podléhá povolení té strany, od níž tyto informace nebo důkazní prostředky pocházejí.

Článek 6 Důvěrnost

Dožadující strana může od dožádané strany požadovat zachování důvěrnosti ohledně žádosti i jejího obsahu, vyjma případů, kdy to není slučitelné s vyřízením žádosti. Pokud dožádaná strana nemůže vyhovět požadavkům na zachování důvěrnosti, předem o tom informuje orgán dožadující strany.

Hlava II SPRÁVNÍ POMOC

Kapitola 1 Obecná ustanovení

Článek 7 Vztah k jiným dohodám

Ustanoveními této hlavy nejsou dotčena

- (a) pokud jde o pomoc týkající se činností uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a), jakož i v čl. 2 odst. 1 písm. c) a d) ve spojení s písmenem a), ustanovení použitelná na vzájemnou právní pomoc v trestních věcech, nebo ustanovení dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání, která jsou nebo mají být uzavřena mezi stranami, pokud zahrnují spolupráci v oblasti správní pomoci, která je rozsáhlejší než spolupráce předpokládaná v této dohodě, jež představuje minimální pravidla pro výměnu informací a pomoc mezi všemi stranami, zejména protokol 11 o vzájemné pomoci v celních záležitostech Dohody o EHP, a
- (b) pokud jde o pomoc týkající se činností uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b), jakož i v čl. 2 odst. 1 písm. c) a d) ve spojení s písmenem b), ustanovení použitelná na vzájemnou právní pomoc v trestních věcech, nebo ustanovení dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání, která jsou nebo

mají být uzavřeny mezi stranami, pokud zahrnují spolupráci v oblasti správní pomoci, která je rozsáhlejší než spolupráce předpokládaná v této dohodě, jež představuje minimální pravidla pro výměnu informací a pomoc mezi všemi stranami, zejména Dohoda mezi Evropským společenstvím a Lichtenštejnským knížectvím stanovící opatření rovnocenná opatřením uvedeným ve směrnici Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb⁵.

Článek 8 Rozsah správní pomoci

1. Strany si poskytnou vzájemnou pomoc v boji proti podvodům a veškerým dalším protiprávním činnostem, na něž se vztahuje tato dohoda, a při poskytování správní spolupráce prostřednictvím výměny informací o daních, kterých se týká tato dohoda, zejména při předcházení a odhalování transakcí a dalších jednání a opomenutí odporujících platným právním předpisům a při vedení s tím souvisejících vyšetřování.
2. Pomoc poskytovaná podle ustanovení této hlavy se vztahuje na veškeré správní orgány stran činné v oblastech stanovených v článku 2 a při výkonu pravomocí ve správním šetření nebo pravomocí v trestním stíhání, včetně toho, když tyto orgány vykonávají své pravomoci na žádost soudních orgánů.

Pokud je trestní vyšetřování prováděno soudním orgánem nebo pod jeho vedením, určí tento orgán, zda má být žádost o vzájemnou pomoc nebo spolupráci v této věci podána na základě platných předpisů týkajících se vzájemné pomoci v trestních věcech nebo na základě ustanovení této hlavy.

Článek 9 Ustanovení o promlčení

Při rozhodování, zda lze jako odpověď na žádost poskytovat informace nebo jinou pomoc stanovenou v této hlavě, uplatňuje dožádaná strana promlčecí lhůty podle zákonů dožadující strany, a nikoli promlčecí lhůty dožádané strany. V oblasti zdanění nebrání skončení promlčecí lhůty pro daně dožádané strany v tom, aby tato strana získala a poskytla požadované informace.

Článek 10 Pravomoci

1. Aniž je dotčen odstavec 2, orgány stran uplatňují ustanovení této hlavy v rámci pravomocí, které jim byly svěřeny jejich vnitrostátním právem. Žádné ustanovení této hlavy nelze vykládat jako změnu pravomocí svěřených vnitrostátním právem orgánům stran ve smyslu této hlavy.

Orgány postupují tak, jako kdyby jednaly z vlastního podnětu nebo na žádost jiného orgánu stejné strany. Využijí k tomu účelu veškerých pravomocí, které jim jsou svěřeny vnitrostátním právem k vyřízení žádosti.

2. Pro účely článku 14 této dohody každá strana zajistí, že bude mít pravomoc získávat a poskytovat prostřednictvím svých příslušných orgánů:

⁵ Úř. věst. L 379, 24.12.2004, s. 84.

a) informace držené bankami, jinými finančními institucemi a jakýmkoli osobami, včetně jmenovaných osob a pověřenců, jednajících v postavení zprostředkovatele nebo svěřeneckého správce;

b) informace týkající se zákonného vlastnictví a užívacího práva společností a jiných právních subjektů, včetně zejména podniků⁶, včetně informací o všech osobách ve vlastnickém řetězci;

c) v případě obchodních společenství informace ohledně totožnosti členů obchodního společenství;

d) v případě trustů informace o zřizovateli svěřenectví, pověřencích, oprávněných osobách a protektorech;

e) v případě nadací⁷ informace o zakladatelích, členech nadační rady a oprávněných osobách;

f) informace o jakékoli osobě definované v čl. 2 odst. 4 písm. g).

Článek 11 Omezení výměny informací

1. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 2, správní pomoc ve vztahu k činnostem, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. b) a c) neukládá straně, od které jsou informace požadovány, aby provedla šetření nebo poskytla informace, pokud by provádění takových šetření nebo sběr informací byly v rozporu s jejím vnitrostátním právem nebo správní praxí pro příslušné orgány této strany. V případě takové pomoci může být poskytnutí informací odmítnuto, pokud by vedlo k odhalení obchodního, průmyslového a profesního tajemství nebo obchodního postupu, nebo pokud by šíření informací odporovalo článku 4; příslušný orgán strany může dále odmítnout poskytnutí informací, pokud dožadující strana není z faktických nebo právních důvodů schopna údaje stejného druhu sama poskytovat.
2. V žádném případě se ustanovení odstavce 1 nevykládají tak, že by povolovaly straně odmítnout poskytnout informace pouze proto, že informace jsou v držení banky, jiné finanční instituce, zmocněnce nebo osoby jednající v postavení zprostředkovatele nebo svěřeneckého správce, nebo že se týkají vlastnických práv osob nebo že strana nemá zájem na takové informaci.
3. Žádost o informace nelze odmítnout na základě toho, že daňová povinnost, z níž žádost vyplývá, je plátcem daně napadena.

Článek 12 Náklady a povinnost plně využít obvyklé informační zdroje

1. Náklady vynaložené na poskytnutí pomoci ponese dožádaná strana, ledaže by se příslušné orgány stran dohodly jinak s ohledem na podstatná omezení. Příslušný

⁶ Výklad termínu „establishment“ a odpovídajících termínů ve všech jazycích, v nichž je znění této dohody závazné, vychází z výkladu termínu „Anstalt“ v německém znění dohody.

⁷ Výklad termínu „foundation“ a odpovídajících termínů ve všech jazycích, v nichž je znění této dohody závazné, vychází z výkladu termínu „Stiftung“ v německém znění dohody.

orgán dožádané strany konzultuje příslušný orgán dožadující strany, zda jsou předpokládány významné náklady na poskytování pomoci podle konkrétní žádosti.

2. Orgán dožádané strany může odmítnout žádost o spolupráci, pokud je zcela zjevné, že orgán dožadující strany zcela nevyčerpal obvyklé informační zdroje, které by za daných okolností mohly být použity k získání informací, o něž je žádáno, aniž by vzniklo riziko ohrožení šancí na dosažení žádoucího výsledku, s výjimkou případů, kdy by takové prostředky vedly ke vzniku nepřiměřených těžkostí.

Článek 13 Ústřední útvary

1. Každá strana určí jeden či více ústředních útvarů oprávněných zpracovávat žádosti o správní pomoc ve smyslu ustanovení této hlavy.

Tyto útvary se obracejí na jakýkoliv příslušný správní orgán za účelem výkonu požadované pomoci.

2. Ústřední útvary komunikují přímo mezi sebou.
3. Činnost ústředních útvarů nevyklučuje, zejména v naléhavých případech, přímou spolupráci mezi jinými orgány stran s pravomocí jednat v oblastech, na které se vztahuje tato dohoda. Ústřední útvary jsou informovány o každém postupu, kde se požaduje tato přímá spolupráce.
4. Strany sdělí v rámci oznámení učiněného podle čl. 41 odst. 2, které orgány jsou pokládány za ústřední útvary pro účely tohoto článku.

Kapitola 2 Pomoc na žádost

Článek 14 Žádosti o informace

1. Příslušný orgán dožádané strany na žádost poskytne dožadující straně informace pro účely uvedené v článku 1 této dohody a v souladu s jejími dalšími ustanoveními.

2. Informace se podle této dohody získávají a vyměňují bez ohledu na to, zda dožádaná strana potřebuje takové informace pro své vlastní účely nebo zda jednání, které je šetřeno, představuje trestný čin podle právních předpisů dožádané strany, pokud k němu došlo na území dožádané strany.

3. Pokud informace v držení příslušného orgánu dožádané strany nejsou dostačující k umožnění vyhovění žádosti o informace, dožádaná strana přijme veškerá příslušná opatření ke sběru informací, aby zajistila dožadující straně požadované informace, bez ohledu na to, že dožádaná strana v této době nemusí takové informace potřebovat pro své vlastní daňové účely. Výsady podle právních předpisů a praxe dožadující strany se nevztahují na výkon žádosti ze strany dožádané strany a takové záležitosti se vyhrazují k řešení dožadující straně.

4. Každá strana přijme veškerá nezbytná opatření k získání požadovaných informací, a pokud je o to konkrétně požádáno, informace se poskytnou ve formě specifikované

příslušným orgánem dožadující strany, včetně výpovědí svědků a ověřených kopií původních dokumentů. K předávaným informacím se připojí zprávy a jiné dokumenty či ověřené kopie nebo výtahy těchto zpráv nebo dokumentů, o které se opírají sdělované informace a které mají orgány dožádané strany k dispozici nebo které byly vypracovány či získány za účelem vyřízení žádosti.

5. Po dohodě mezi orgánem dožadující strany a orgánem strany dožádané a v souladu s podrobnými pokyny orgánu dožádané strany mohou úředníci pověřeni orgánem dožadující strany získat přístup k dokumentům a informacím podle odstavce 1, které jsou uchovávány v úředních prostorách orgánů dožádané strany a které se týkají jednotlivých protiprávních činností, na něž se vztahuje působnost této dohody. Tito úředníci jsou oprávněni pořizovat kopie uvedené dokumentace.

6. Smíšený výbor podle článku 38 stanoví lhůty, během nichž musí orgán dožádané strany potvrdit orgánu dožadující strany příjem žádosti, a v případě potřeby informuje orgán dožadující strany o případných nedostatecích žádosti, či zda se při poskytování požadovaných informací setkal s překážkami nebo zda odmítá informace poskytnout.

Článek 15 Žádosti o sledování

Na žádost orgánu dožadující strany vykoná orgán dožádané strany, kdykoli je to možné, sledování obchodu se zbožím porušujícího právní předpisy uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a). Takové sledování se bude moci týkat osoby důvodně podezřelé z toho, že se účastnila či účastní páčání těchto protiprávních činností, nebo že se dopustila přípravných jednání k takovým protiprávním činnostem, jakož i prostor, dopravních prostředků a zboží, které mají k tomuto jednání vztah.

Článek 16 Úřední doručení dokumentů a jejich předání poštou

1. Na žádost orgánu dožadující strany orgán dožádané strany úředně doručí, v souladu s vnitrostátními předpisy dožádané strany, veškeré úřední listiny nebo rozhodnutí pocházejících od příslušných orgánů dožadující strany, na které se vztahuje působnost této dohody.
2. Žádosti o úřední doručení dokumentů, které obsahují předmět úřední listiny nebo rozhodnutí, které mají být úředně doručeny, uvedou jméno a adresu adresáta a veškeré další informace, které mohou usnadnit identifikaci adresáta. K žádostem se přiloží překlad v úředním jazyce dožádané strany nebo v jazyce, který je pro tuto stranu přijatelný. Dožádaný orgán bezodkladně uvědomí dožadující orgán o své reakci na žádost o úřední doručení a oznámí mu zejména datum doručení rozhodnutí nebo úřední listiny adresátovi.
3. Strany mohou posílat žádosti o úřední doručení dokumentů a žádosti o informace a dokumenty poštou přímo osobám, které mají bydliště na území druhé strany. Pokud jsou tyto žádosti o úřední doručení dokumentů a žádosti o informace zasílány příslušným subjektům se sídlem na území jiné strany, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. a) třetí a čtvrtá odrážka, mohou tyto osoby jednat a poskytovat příslušné dokumenty a informace ve formě stanovené předpisy a ujednáními, podle kterých byly finanční prostředky poskytnuty.

4. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, aby zrušilo povinnost strany doručovat dokumenty v souladu s jejími právními předpisy.

Článek 17 Žádosti o vyšetřování

1. Na žádost orgánu dožadující strany zahájí či nařídí orgán dožádané strany všechna náležitá vyšetřování týkající se transakcí nebo způsobů jednání, které představují protiprávní činnosti podle této dohody nebo které vzbuzují u orgánu dožadující strany důvodné podezření, že došlo ke spáchání takových protiprávních činností.
2. Dožádaná strana použije všechny prostředky vyšetřování podle svého právního řádu tak, jako by jednala z vlastního podnětu či na žádost jiného vnitrostátního orgánu, včetně účasti nebo svolení soudních orgánů, pokud je požadováno.

Tímto ustanovením není dotčena povinnost spolupráce hospodářských subjektů podle článku 19.

Orgán dožádané strany sdělí výsledky svého vyšetřování orgánu dožadující strany. Ustanovení čl. 14 odst. 2 se použije obdobně.

3. Orgán dožádané strany rozšíří rozsah pomoci na všechny okolnosti, věci a osoby, které vykazují zjevnou souvislost s předmětem žádosti o pomoc, aniž by k tomu byla nutná dodatečná žádost. V případě pochybností orgán dožádané strany nejprve uvědomí orgán dožadující strany.

Článek 18 Přítomnost zmocněných úředníků orgánu dožadující strany

1. Po dohodě mezi orgánem dožadující strany a orgánem strany dožádané mohou být přítomni úředníci jmenovaní orgánem dožadující strany u správních vyšetřování uvedených v předchozím článku. Tato přítomnost nevyžaduje souhlas osoby nebo hospodářského subjektu, ohledně nichž se vyšetřování provádí.
2. Vyšetřování vždy provádějí úředníci orgánu dožádané strany. Úředníci orgánu dožadující strany nesmějí z vlastního podnětu vykonávat pravomoci svěřené úředníkům dožádané strany.

Mají však přístup do stejných prostor a ke stejným dokumentům jako úředníci dožádané strany, a to jejich prostřednictvím a pouze za účelem prováděného vyšetřování.

3. Povolení může být vázáno na splnění podmínek.
4. Informace, o kterých se orgán dožadující strany dozví, nelze využít jako důkazních prostředků před schválením předání dokumentů týkajících se výkonu žádosti.

Článek 18a Přítomnost zmocněných úředníků orgánu dožadující strany, pokud jde o spolupráci v daňových záležitostech

1. Pokud jde o pomoc ohledně činností, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. c), na základě důvodného oznámení předloženého předem mohou orgány dožádané strany

povolit úředníkům dožadující strany vstoupit na území dožádané strany v rozsahu povoleném jejími vnitrostátními právními předpisy, aby po předchozím písemném souhlasu dotyčných osob prováděly pohovory s jednotlivými osobami a zkoumaly záznamy. Příslušný orgán dožadující strany oznámí příslušnému orgánu dožádané strany čas a místo zamýšlené schůzky s dotyčnými osobami. Dožádaná strana může povolit svému úředníkovi účast na takové schůzce.

2. Na žádost příslušného orgánu dožadující strany, pokud je to povoleno v právních předpisech dožádané strany, může příslušný orgán dožádané strany povolit zástupcům příslušného orgánu dožadující strany účast na odpovídající části daňového šetření na území dožádané strany, přičemž v takovém případě příslušný orgán dožádané strany provádějící šetření co nejdříve oznámí příslušnému orgánu dožadující strany čas a dobu šetření, orgán nebo osobu, které jsou pověřeny provedením šetření, jakož i postupy a podmínky požadované dožádanou stranou pro provádění šetření. Všechna rozhodnutí ohledně provádění šetření činí dožádaná strana provádějící šetření.

Článek 19 Povinnost spolupráce

Hospodářské subjekty jsou povinny spolupracovat při vyřizování žádosti o správní pomoc tím, že umožní přístup do svých prostor, ke svým dopravním prostředkům a ke své dokumentaci a že poskytnou veškeré příslušné informace. Dožadující strana může požádat dožádanou stranu o vynucení této povinnosti v mezích stanovených vnitrostátním právem dožádané strany pro šetření stejného charakteru prováděná jejími správními orgány s cílem zajistit dodržování těchto právních předpisů.

Článek 20 Forma a obsah žádosti o pomoc

1. Žádost o pomoc se podává písemně. K žádosti se připojí dokumenty potřebné k jejímu vyřízení.

V naléhavých případech je přípustná i žádost podaná ústně, musí však být co nejdříve písemně potvrzena.
2. Žádosti obsahují následující informace:
 - (a) dožadující orgán;
 - (b) požadované opatření;
 - (c) předmět a odůvodnění žádosti;
 - (d) odpovídající právní předpisy, pravidla a ostatní právní podklady;
 - (e) co nejpresnější a nejúplnější údaje o fyzických či právnických osobách, kterých se má vyšetřování týkat;
 - (f) shrnutí rozhodných skutečností a již provedených šetření, s výjimkou případů uvedených v článku 16.

3. Žádost se podává v úředním jazyce dožádané strany nebo v jazyce, který je pro tuto stranu přijatelný.
4. Nesprávné či neúplné žádosti lze opravit nebo doplnit. Mezitím jsou prováděna opatření nezbytná pro vyřízení žádosti.
5. Žádosti zaslané jiným než příslušným orgánům budou bez odkladu těmito orgány předány orgánům příslušným.

Článek 20a Forma a obsah žádosti o pomoc v daňových záležitostech

Žádosti týkající se činností, na které se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. c), se předkládají co nejkonkrétněji a písemně se v nich uvedou tyto informace:

- a) totožnost osob, u nichž je vedeno šetření nebo vyšetřování;
- b) lhůta, v níž jsou informace požadovány;
- c) povaha informací, o něž je žádáno, a forma, v níž by je dožadující strana nejraději dostávala;
- d) věc podle práva dožadující strany, ve které jsou informace žádány;
- e) důvody, na základě nichž existuje domněnka, že požadované informace jsou pravděpodobně relevantní pro daňovou správu a donucovací orgány dožadující strany, pokud jde o osobu identifikovanou podle písmene a) tohoto odstavce;
- f) důvody, na základě nichž existuje domněnka, že žádané informace existují u dožádané strany nebo ve vlastnictví osob, podléhajících pravomoci dožádané strany;
- g) pokud jsou známy, jméno a adresa všech osob, u kterých existuje domněnka, že drží nebo kontrolují žádané informace;
- h) prohlášení dožadující strany, že by byla schopna získat a poskytnout dožadované informace, pokud by podobná žádost byla učiněna dožádanou stranou;
- i) prohlášení, že dožadující strana vyčerpala veškeré přiměřené prostředky, které má k dispozici na svém vlastním území, aby získala informace, s výjimkou případů, kdy by to způsobilo nepřiměřené těžkosti.

Článek 21 Využití informací

1. Získané informace se použijí výhradně pro účely této dohody. Pokud jedna ze stran požádá o použití těchto informací k jiným účelům, vyžádá si předchozí písemný souhlas orgánu, který je poskytl. Takové použití pak podléhá případným omezením, která tento orgán stanoví.
2. Odstavec 1 nebrání použití informací v rámci soudního nebo správního řízení, zahájeného pro nedodržování právních předpisů uvedených v žádosti o správní pomoc, pokud by pro taková řízení byly k dispozici stejné formy pomoci. Příslušný

orgán strany, který poskytl tyto informace, je o takovém použití bezodkladně vyrozuměn.

3. Strany mohou ve svých zprávách a svědeckých výpovědích, jakož i v soudním řízení a stíhání použít jako důkazní prostředky informace a dokumenty získané a konzultované v souladu s ustanoveními této dohody.

Kapitola 3 Zvláštní formy spolupráce

Článek 22 Společné operace

1. Pokud při dovozu, vývozu a tranzitu zboží objem transakcí a související rizika z hlediska daní a dotací mohou způsobit značné rozpočtové ztráty stran, mohou se tyto strany dohodnout na provádění společných přeshraničních operací za účelem předcházení protiprávním činnostem, na něž se vztahuje působnost této dohody, a za účelem jejich stíhání.
2. Za koordinaci a plánování přeshraničních operací odpovídá ústřední útvar nebo jím určený úřad.
3. Pokud daňová situace jedné nebo více osob povinných k dani představuje společný nebo doplňující zájem stran, mohou se strany dohodnout na provádění souběžných kontrol na vlastním území za účelem výměny takto získaných informací, kdykoliv se tento postup jeví jako účinnější než kontroly prováděné pouze jednou stranou samostatně.

Článek 23 Společné zvláštní vyšetřovací týmy

1. Orgány více stran mohou po vzájemné dohodě vytvořit společný zvláštní vyšetřovací tým se základnou na území jedné ze stran.
2. Společný tým provádí obtížná vyšetřování vyžadující nasazení značných prostředků a koordinuje společné postupy.
3. Účast v takovém týmu neuděluje zástupcům orgánů zúčastněných stran pravomoc zasahovat na území strany, kde jsou vyšetřování prováděna.
4. Pokud se úředníci jedné strany účastní činností na území jiné strany a svým jednáním způsobí škodu, strana, na jejímž území byla škoda způsobena, tuto škodu napraví v souladu se svými vnitrostátními předpisy stejným způsobem, jako by to učinila v případě, že by škodu způsobili její vlastní úředníci. Poškozená strana bude odškodněna stranou, jejíž úředníci škodu způsobili, v plné výši částek, které musela zaplatit obětem nebo jiným oprávněným osobám či institucím.
5. Aniž je dotčeno uplatňování práv vůči třetím stranám a bez ohledu na závazek napravit škody podle druhé věty odstavce 4, každá strana se v případě uvedeném v první větě odstavce 4 zdrží požadování náhrady za škody, které jí způsobila jiná strana.

6. S úředníky, kteří byli vysláni na území jiné strany, je v průběhu operace nakládáno stejným způsobem jako s úředníky tohoto státu, pokud jde o protiprávní jednání spáchané vůči nim nebo jimi samotnými.

Kapitola 4 Vymáhání

Článek 24 Vymáhání

1. Na žádost dožadující strany zahájí dožádaná strana vymáhání pohledávek, na něž se vztahuje působnost této dohody, jako by šlo o její vlastní pohledávky.
2. K žádosti o vymáhání pohledávky se přiloží stejnopis anebo úředně ověřená kopie dokladu o její vymahatelnosti („Vollstreckungstitel“) vydaného dožadující stranou a popřípadě originál nebo úředně ověřená kopie dalších dokumentů nezbytných k vymáhání.
3. Dožádaná strana přijme předběžná opatření, aby vymožení pohledávky zajistila.
4. Orgán dožádané strany předá orgánu dožadující strany vymoženou částku pohledávky. Po dohodě s dožadující stranou si může odečíst procentní podíl odpovídající správním výdajům, které vynaložila.
5. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 vymáhané pohledávky nemají nutně stejné přednostní postavení jako obdobné pohledávky vzniklé v dožádané straně.

Hlava III VZÁJEMNÁ PRÁVNÍ POMOC

Článek 25 Vztah k jiným dohodám

1. Účelem ustanovení této hlavy je doplnit Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959, jakož i Úmluvu o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu ze dne 8. listopadu 1990, a usnadnit jejich uplatňování mezi stranami.
2. Tato hlava není na překážku rozsáhlejší spolupráci na základě dvoustranných či vícestranných dohod mezi stranami.

Článek 26 Řízení, v nichž se poskytuje vzájemná právní pomoc

1. Vzájemná právní pomoc se rovněž poskytuje, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
 - (a) v řízeních o činech, které správní orgány, proti jejichž rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu příslušnému zejména pro trestní věci, stíhají podle vnitrostátních právních předpisů jedné strany nebo obou stran jako protiprávní jednání;
 - (b) v občanskoprávních řízeních souvisejících s trestním řízením, pokud trestní soud dosud v trestním řízení pravomocně nerozhodl;
 - (c) u trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může být právnická osoba z dožadující strany odpovědná.
2. Pomoc se poskytuje rovněž pro účely vyšetřování a řízení směřujících k zabavení a konfiskaci nástrojů a těchto protiprávních činností a výnosů z nich.

Článek 27 Předávání žádostí

1. Žádosti podle této hlavy jsou podávány orgánem dožadující strany buď prostřednictvím příslušného ústředního orgánu dožádané strany, nebo přímo orgánu strany příslušnému pro vyřizování žádostí dožadující strany. Orgán dožadující strany, popřípadě i orgán dožádané strany, zašle svému ústřednímu orgánu kopii žádosti pro informaci.
2. Všechny dokumenty související s žádostí nebo jejím výkonem lze předat stejným způsobem. Musí být odeslány přímo orgánu dožadující strany alespoň v kopii.
3. Pokud orgán strany, který obdrží žádost, není příslušný k povolení pomoci, předá žádost bez odkladu příslušnému orgánu.
4. Nesprávné či neúplné žádosti se přijímají, pokud obsahují údaje potřebné k jejich výkonu, aniž by to vylučovalo pozdější nápravu orgánem dožadující strany. Orgán

dožádané strany neprodleně upozorní na nedostatky orgán dožadující strany a poskytne mu lhůtu na nápravu.

Orgán dožádané strany předá bez odkladu orgánu dožadující strany veškeré další údaje, které by mu mohly sloužit k doplnění jeho žádosti nebo k rozšíření o další opatření.

5. Strany si při oznámení podle čl. 41 odst. 2 sdělí, které orgány jsou jejich příslušnými ústředními orgány ve smyslu tohoto článku.

Článek 28 Doručování poštou

1. Strany zpravidla zasílají pro účely řízení ve věci protiprávních činností, na něž se vztahuje tato dohoda, procesní dokumenty určené osobám nacházejícím se na území jiné strany přímo poštou.
2. Pokud orgán strany, který dokumenty vydal, ví nebo má důvody se domnívat, že adresát zná pouze některý jiný jazyk, pak musí být k těmto dokumentům nebo alespoň k jejich nejdůležitějším částem přiložen překlad do tohoto jiného jazyka.
3. Orgán odesílající strany upozorní adresáta, že nemůže přímo provést žádná omezující či sankční opatření na území jiné strany.
4. Ke všem procesním dokumentům se připojí sdělení, že adresát může získat od orgánu uvedeného v tomto sdělení informace o svých právech a povinnostech týkajících se těchto dokumentů.

Článek 29 Prozatímní opatření

1. V mezích svého vnitrostátního práva a příslušné pravomoci a na žádost orgánu dožadující strany nařídí příslušný orgán dožádané strany nezbytná předběžná opatření za účelem zachování stávajícího stavu, ochrany ohrožených právních zájmů nebo zajištění důkazních prostředků, pokud žádost o vzájemnou pomoc není zjevně nepřipustná.
2. Je-li taková pomoc žádána, je nařízeno preventivní zmrazení a zabavení nástrojů trestných činů, aktiv a výnosů z nich. Pokud výnosy z trestných činů již zčásti či vůbec neexistují, jsou stejná opatření nařízena ohledně aktiv, která se nalézají na území dožádané strany a která odpovídají hodnotě těchto výnosů.

Článek 30 Přítomnost orgánů dožadující strany

1. Dožádaná strana může na žádost dožadující strany povolit zástupcům jejích orgánů, aby byli přítomni při výkonu žádosti o vzájemnou právní pomoc. Tato přítomnost nevyžaduje souhlas osoby, na niž se opatření vztahuje.

Žádosti o přítomnost těchto zástupců se nezamítnou, pokud taková přítomnost způsobí, že výkon žádosti o pomoc pravděpodobně více zohlední potřeby dožadující strany, a tím se zřejmě zabráni dodatečným žádostem o pomoc.

Povolení může být vázáno na splnění podmínek.

2. Přítomné osoby mají přístup do stejných prostor a ke stejným dokumentům jako zástupci dožádané strany, a to jejich prostřednictvím a pouze za účelem výkonu žádosti o vzájemnou právní pomoc. Mohou zejména získat povolení klást či navrhopat otázky a navrhopat vyšetřovací opatření.
3. Jejich přítomnost nemá za následek, že se skutečnosti dostanou k jiným osobám než k těm, které jsou k tomu oprávněny podle předcházejících odstavců, porušením mlčenlivosti justičních orgánů nebo práv dotčené osoby. Informace, o kterých se orgán dožadující strany dozví, nelze použít jako důkazní prostředek před nabytím právní moci rozhodnutí o předání dokumentů týkajících se výkonu žádosti.

Článek 31 Prohlídky a zabavení

1. Strany mohou stanovit pro přípustnost žádostí o právní pomoc za účelem prohlídky a zabavení pouze tyto podmínky:
 - (a) na čin, který vedl k podání žádosti o právní pomoc, se podle právních předpisů obou stran vztahuje trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí nejméně šest měsíců nebo se na něj podle právních předpisů jedné ze dvou stran vztahuje rovnocenný postih a podle právních předpisů druhé strany je stíhán správními orgány, proti jejichž rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu příslušnému i pro trestní věci, jako protiprávní jednání;
 - (b) výkon žádosti o právní pomoc je slučitelný s právními předpisy dožádané strany.
2. Výkon žádosti o právní pomoc za účelem prohlídky a zabavení v záležitostech, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. a), provede rovněž Lichtenštejnsko, pokud je čin, kterého se žádost týká, podle lichtenštejnského práva trestný jako daňový únik a dožadující strana rovněž vykonává takové žádosti ohledně stejného typu činů.
3. Žádosti o právní pomoc za účelem prohlídky a zabavení v případě praní výnosů z trestné činnosti, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 3, jsou rovněž přípustné, pokud za jednání tvořící uvedený trestný čin lze uložit podle práva obou stran trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí přesahující šest měsíců.

Článek 32 Žádosti o bankovní a finanční informace

1. Pokud jsou splněny podmínky podle článku 31, dožádaná strana vykoná žádost o pomoc týkající se získání a předání bankovních a finančních informací, včetně:
 - (a) identifikace a informací týkajících se bankovních účtů zřízených bankami usazenými na jejím území, jichž jsou vyšetřované osoby držitelé, mají k nim dispoziční práva nebo nad nimi mají faktickou kontrolu;

- (b) identifikace a veškerých informací týkajících se bankovních transakcí a operací, prováděných z účtu, na účet nebo přes jeden či více bankovních účtů anebo určenými osobami ve stanoveném období.
2. V rozsahu, který v obdobných případech umožňují její právní předpisy upravující trestní řízení, může dožádaná strana nařídít sledování bankovních operací prováděných z účtu, na účet nebo přes jeden či více bankovních účtů anebo určenými osobami ve stanoveném období, a sdělení výsledků dožadující straně. Rozhodnutí týkající se sledování transakcí a sdělování výsledků je přijímáno příslušnými orgány dožádané strany v každé věci individuálně a je v souladu s vnitrostátními právními předpisy této strany. Podrobnosti týkající se sledování se určí dohodou mezi příslušnými orgány dožadující a dožádané strany.
3. Každá strana přijme nezbytná opatření k tomu, aby zajistila, že finanční instituce nesdělí příslušné osobě ani třetím stranám, že jsou prováděna opatření na žádost dožadující strany nebo že probíhá vyšetřování, a to po takovou dobu, která je nezbytná k tomu, aby nedošlo k ovlivnění výsledků.
4. Orgán strany, která žádost podává:
- (a) uvede důvody, pro které se domnívá, že by mohly být požadované informace zásadní pro vyšetřování trestného činu;
 - (b) uvede důvody, které jej vedou k podezření, že banky v dožádané straně vedou příslušné účty, a uvede, pokud může, kterých bank by se to mohlo týkat;
 - (c) sdělí veškeré informace, jež mohou výkon žádosti usnadnit.
5. Žádná strana neodmítne spolupráci na žádost druhé strany o vzájemnou právní pomoc pouze proto, že informace jsou v držení banky, jiné finanční instituce, zmocněnce nebo osoby jednající v postavení zprostředkovatele nebo svěřeneckého správce, nebo že se týkají vlastnických práv osob nebo že strana nemá zájem na takové informaci.

Článek 33 Sledované zásilky

1. Ohledně pomoci, na kterou se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. a) a čl. 2 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a), se příslušný orgán dožádané strany zavazuje zajistit, že na žádost orgánu dožadující strany bude možné povolit sledování zásilek na jejím území v rámci vyšetřování trestného činu, pro který je přípustné vydání.
2. O sledování zásilek rozhodují v jednotlivých případech příslušné orgány dožádané strany při dodržení vnitrostátních právních předpisů.
3. Sledování zásilek se provádí v souladu s procesními postupy podle práva dožádané strany. Právo jednat, řídit a dohlížet na průběh operací náleží příslušným orgánům této strany.

Článek 34 Odevzdání za účelem konfiskace nebo navrácení

1. Na žádost dožadující strany a aniž jsou dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře, může dožádaná strana odevzdat dožadující straně všechny předměty, dokumenty, finanční prostředky či jiné cennosti za účelem jejich navrácení právoplatnému vlastníkov. Dožádaná strana nemůže odmítnout odevzdání finančních prostředků pouze z toho důvodu, že odpovídají nedoplatku, který je daňové či celní povahy.
2. Dožádaná strana se může vzdát navrácení předmětů, dokumentů, finančních prostředků či jiných cenností před jejich odevzdáním či po jejich odevzdání dožadující straně, pokud se tím usnadní navrácení těchto předmětů, dokumentů, finančních prostředků či jiných cenností právoplatnému vlastníkov. Práva třetích osob, které jednají v dobré víře, zůstávají nedotčena.
3. Pokud se vzdá navrácení před odevzdáním předmětů, dokumentů, finančních prostředků či jiných cenností dožadující straně, dožádaná strana v souvislosti s těmito články neuplatní právo jistoty nebo jiné právo na postih v rámci daňových a celních právních předpisů. Zřeknutím se tohoto práva podle odstavce 2 není dotčeno právo dožádané strany vybírat od právoplatného vlastníka daně a cla.

Článek 35 Urychlení pomoci

1. Orgán dožádané strany vykoná žádost o vzájemnou právní pomoc co nejdříve, přičemž se v nejvyšší možné míře řídí procesními a jinými lhůtami stanovenými orgánem dožadující strany. Tato strana své stanovené lhůty odůvodní.
2. Nemůže-li být žádost vykonána nebo nemůže-li být vykonána v celém rozsahu podle požadavků orgánu dožadující strany, informuje o tom orgán dožádané strany neprodleně orgán dožadující strany a sdělí podmínky, za kterých by bylo možné žádost vykonat. Orgány dožadující a dožádané strany se mohou následně dohodnout na dalším postupu ohledně této žádosti, přičemž v případě potřeby podřídí takový postup splnění těchto podmínek.

Pokud lze předpokládat, že lhůtu stanovenou orgánem dožadující strany pro výkon žádosti nelze dodržet, a pokud důvody uvedené v odst. 1 druhé větě výslovně uvádějí, že by zpoždění podstatně narušilo řízení vedené tímto orgánem, uvede orgán dožádané strany neprodleně dobu, kterou považuje za nezbytnou pro výkon žádosti. Orgán dožadující strany neprodleně sdělí, zda na žádosti nadále trvá. Orgány dožadující a dožádané strany se mohou ohledně žádosti následně dohodnout na dalším postupu.

Článek 36 Použití informací a důkazních prostředků

Informace a důkazní prostředky předané v rámci pomoci mohou být použity jinak než k účelům řízení, pro které byla pomoc poskytnuta:

- (a) při trestním řízení v dožadující straně vedeném proti jiným osobám, které se podílely na spáchání trestného činu, pro něž byla poskytnuta pomoc za předpokladu, že by vzájemná pomoc byla možná také ve vztahu k těmto jiným

osobám. V takovém případě dožadující strana informuje dožádanou stranu o takovém použití;

- (b) pokud skutkový stav, na němž je žádost založena, představuje jiný trestný čin, pro který by rovněž měla být poskytnuta pomoc;
- (c) při řízeních o konfiskaci prostředků a výnosů z trestných činů, pro které by měla být poskytnuta pomoc, a při řízeních o škodách způsobených skutečnostmi, pro které byla pomoc poskytnuta.

Článek 37 Předávání bez žádosti

1. V mezích svého vnitrostátního práva a své pravomoci mohou justiční orgány jedné strany, pokud jde o protiprávní činnosti, na které se vztahuje tato dohoda, předávat bez žádosti informace a důkazní prostředky justičním orgánům druhé strany, pokud shledají, že by takové informace nebo důkazní prostředky mohly pomoci přijímající straně k zahájení nebo vedení vyšetřování či řízení, anebo pokud tyto informace a důkazní prostředky mohou vést uvedený orgán k podání žádosti o vzájemnou právní pomoc.
2. Orgán strany, který předává informace, může v souladu s vnitrostátním právem vázat použití těchto informací orgánem přijímající strany na splnění podmínek.
3. Všechny orgány stran jsou těmito podmínkami vázány.

HLAVA IV ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 38 Smíšený výbor

1. Zřizuje se smíšený výbor, který je odpovědný za řádné provádění této dohody. Za tímto účelem vydává doporučení a přijímá rozhodnutí v případech, na něž se dohoda vztahuje, nebo pro účely zajištění praktických podmínek provádění této dohody. Rovněž sleduje provádění dohody.
2. Smíšený výbor sestává ze zástupců všech stran, tedy Evropské unie, členských států a Lichtenštejnského knížectví. Přijme svůj jednací řád, který obsahuje ustanovení o svolávání schůzí, jmenování předsedy a vymezení jeho funkcí. Smíšený výbor vydává doporučení a přijímá rozhodnutí jednomyslně.
3. Smíšený výbor se schází podle potřeby, nejméně však jednou ročně. Každá strana může požádat o svolání schůze.
4. Smíšený výbor může rozhodnout o zřízení pracovních nebo expertních skupin, jež mu pomohou plnit jeho úkoly.
5. Smíšený výbor může přijímat rozhodnutí o technických úpravách s ohledem na vývoj právních předpisů Unie v otázkách vzájemné správní pomoci. Pokud takové rozhodnutí může být pro stranu závazné až po splnění jejích ústavních požadavků, vstupuje toto rozhodnutí v platnost první den druhého měsíce po posledním oznámení o splnění těchto ústavních požadavků, pokud smíšený výbor nerozhodne jinak.
6. Pokud si některá strana přeje tuto dohodu pozměnit, podá za tímto účelem návrh smíšenému výboru, který vydá doporučení, zejména ohledně zahájení jednání.

Článek 39 Řešení sporů

1. Každá strana může přednést smíšenému výboru spor ohledně výkladu nebo uplatňování této dohody, zejména pokud se domnívá, že jiná strana opakovaně nevyřizuje žádosti o spolupráci, které jsou jí určeny.
2. Smíšený výbor se snaží urovnat spor co nejdříve. Smíšenému výboru jsou poskytnuty všechny nezbytné informace, které umožní podrobnější posouzení situace za účelem nalezení uspokojivého řešení. Za tímto účelem smíšený výbor posoudí veškeré možnosti pro řádné fungování této dohody.

Článek 40 Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území Lichtenštejnského knížectví a na straně druhé na území, na něž se vztahují smlouvy, na nichž je Unie založena, za podmínek v nich stanovených.

Článek 41 Vstup v platnost

1. Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Strany ji ratifikují či schvalují v souladu se svými vlastními postupy. Vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce po posledním oznámení ratifikačních listin či listin o schválení.
3. Oznámení se zasílají generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie, jenž je depozitářem této dohody.
4. Do vstupu této dohody v platnost se hlavy I, II a IV prozatímně použijí recipročně mezi Evropskou unií a Lichtenštejským knížectvím za podmínky, že všechny strany dohodu podepíší, a to počínaje prvním dnem měsíce následujícího po tom, kdy Lichtenštejské knížectví oznámí svůj ratifikační nástroj, pokud se týče:
 - příjmů, na něž se vztahuje zdanění příjmů z úspor podle definice uvedené v dohodě mezi Evropským společenstvím a Lichtenštejským knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným ve směrnici Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, podepsané dne 7. prosince 2004,
 - výměny informací a vzájemné pomoci ohledně podvodů a jakékoli jiné protiprávní činnosti v oblasti tradičních vlastních zdrojů a prostředků Společenství.
5. Dokud nevstoupila dohoda v platnost, může každá strana, jakmile přikročí k oznámení uvedenému v odstavci 2, nebo kdykoliv později, prohlásit, že se cítí být vázána touto dohodou ve vztahu ke každé jiné straně, která učinila stejné prohlášení. Tato prohlášení nabývají účinku devadesát dnů po dni přijetí oznámení.

Článek 42 Vypovězení dohody

Evropská unie, vystupující svým jménem a jménem svých členských států, nebo Lichtenštejské knížectví mohou vypovědět tuto dohodu tak, že oznámí své rozhodnutí druhé straně. Vypovězení nabývá účinku šest měsíců po dni přijetí oznámení o vypovězení.

Článek 43 Časová působnost

Ustanovení této dohody se uplatní na žádosti

- (a) ohledně činností, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. a) a čl. 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) týkající se protiprávních činností, které byly spáchány nejméně šest měsíců ode dne podpisu; a
- (b) ohledně činností, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. b) a čl. 2 odst. 1 písm. d) ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. b) týkající se protiprávních činností, které byly spáchány nejméně rok ode dne podpisu.
- (c) ohledně činností, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. c) pro celé daňové období začínající po podpisu dohody. První žádosti lze předkládat po dni 1. ledna 2011.

Článek 44 Rozšíření dohody na nové členské státy EU

1. Každý stát, který se stane členským státem Evropské unie, se písemným oznámením sekretariátu Rady stává smluvní stranou této dohody.
2. Znění dohody v jazyce nového přistupujícího členského státu, vypracované Radou Evropské unie, bude ověřeno na základě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Lichtenštejnským knížectvím. Bude mít stejnou platnost podle článku 45.
3. Tato dohoda vstupuje v platnost vůči každému novému členskému státu Evropské unie, který k ní přistoupí devadesát dnů po přijetí jeho listiny o přistoupení, nebo dnem vstupu této dohody v platnost, pokud tato dohoda ke dni uplynutí uvedené devadesátidenní lhůty dosud nevstoupila v platnost.
4. Pokud tato dohoda dosud nevstoupila v platnost v době, kdy nově přistupující členský stát oznámí svou listinu o přistoupení, uplatní se na něj čl. 41 odst. 4.

Článek 45 Platná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Podpisy

Společná prohlášení stran:

Společné prohlášení stran k čl. 17 odst. 2

Strany souhlasí, že se pojmem „prostředek vyšetřování“ v čl. 17 odst. 2 dohody rozumí výsledky osob, prohlídka a prohledání prostor a dopravních prostředků, kopírování dokumentů, žádost o poskytnutí informací a zabavení předmětů, dokumentů a cenností.

Společné prohlášení stran k čl. 18 odst. 2

Strany souhlasí, že druhý pododstavec čl. 18 odst. 2 dohody rovněž znamená, že přítomným může být zejména povoleno klást otázky a navrhopvat vyšetřovací úkony.

Společné prohlášení stran k článku 20a

Strany souhlasí, že pokud jde o provedení článku 20a týkající se formy a obsahu žádosti o pomoc v daňových záležitostech, by měl být zdrojem výkladu komentář k vzorové dohodě OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí.

Vzhledem k tomu, že čl. 20a písm. a) až i) obsahuje důležité procesní požadavky, jež jsou potřebné k zajištění, aby nedocházelo k lovení údajů (tzv. „fishing expeditions“), musí být v této souvislosti vykládán volně, aby nebyla narušena účinná výměna informací. Zejména pokud strana žádá o účetní informace, ale totožnost majitele účtu není známa, lze ustanovení čl. 20a písm. a) dostat poskytnutím čísla účtu nebo podobných identifikačních informací.

Společné prohlášení stran k článku 24

Strany souhlasí, že orgány dožadující strany potvrdí, že se jejich žádost týká nároku spadajícího do oblasti působnosti této dohody. Smíšený výbor podle článku 38 přijme pravidla tohoto potvrzování a pomoci při vymáhání.

Společné prohlášení stran k čl. 31 odst. 2

Strany berou na vědomí, že se „daňovým únikem“ podle lichtenštejnského práva rozumí daňový únik ve smyslu článku 75 lichtenštejnského zákona o dani z přidané hodnoty ze dne 16. června 2000.

Společné prohlášení stran k čl. 38 odst. 5

Strany souhlasí s tím, že strana může smíšenému výboru sdělit příslušné informace o vývoji své spolupráce se třetími zeměmi, jež jsou důležité pro další boj proti podvodům a jiným protiprávním činnostem poškozujícím veřejné finanční zájmy, které potom smíšený výbor může posoudit z hlediska zlepšení spolupráce mezi stranami.

Společné prohlášení stran k čl. 11 odst. 2

Mimo oblast působnosti této dohody strany prohlašují, že jsou ochotny přezkoumat žádosti druhé strany o sjednání všeobecných dvoustranných dohod, aby bylo zamezeno dvojímu zdanění.

Aniž je dotčen článek 39 stávající dohody, strany zváží způsoby řešení konfliktů v oblasti přímého zdanění.

Společné prohlášení stran k čl. 12 odst. 1

Pokud jde o provedení čl. 12 odst. 1 týkajícího se nákladů, se strany dohodly, že by měl být zdrojem výkladu komentář, který je součástí vzorové dohody OECD o výměně informací týkajících se daňových záležitostí. Náklady vzniklé při běžném výkonu vnitrostátních daňových zákonů dožadující strany ponese obvykle strana dožadovaná, pokud tyto náklady vznikly pro účely reakce na žádost o informace. Do těchto nákladů by obvykle spadaly rutinní úkoly, jako např. pořizování a poskytování kopií dokumentů.

Ustanovením čl. 12 odst. 1 nejsou dotčeny stávající ani budoucí dvoustranné dohody mezi členskými státy a Lichtenštejnským knížectvím, pokud tyto dvoustranné dohody neřeší otázku sdílení nákladů nebo neobsahují odlišná ustanovení.

Společné prohlášení stran týkající se přezkumu

Strany dle možností tuto dohodu podrobí přezkumu s přihlédnutím ke spolupráci dosažené v rámci dohod uzavřených mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a zeměmi ESVO a Andorou, Monakem a San Marinem na straně druhé.

Společné prohlášení stran týkající se nediskriminace

Strany prohlašují, že ctí zásadu nediskriminace vyjádřenou v Dohodě o Evropském hospodářském prostoru, s přihlédnutím k rozsahu spolupráce nezbytné pro dosažení cíle stanoveného v článku 1.